

PAU VALLVÉ

CONCERT 2018

Encara no

Any rere any m'he dedicat
a 'nar aplanant el terreny
i ara que casi ho tinc
l'únic que em fa partir
és que ara tot quedi aquí
i s'acabi així.
No, encara no, si us plau,
per favor, no així.
Que no quedi aquí,
que no acabi així,
que no em toqui a mi.
Per favor no a mi.

Un gran riu de fang

Si pogués triar un poder,
fent cas a l'inconscient,
diria que ho tinc clar:
voldria parar el temps

i que tot es quedés
per sempre en el present
no és que tot sigui clar
ni que em vagi tan be,

però malauradament
m'ensumo el que vindrà:

Potser ja no ens veurem
i alguns ja no hi seran.
Tots ens haurem fet grans
i molts hauran canviat.
I els llocs on ara anem
molts d'ells hauran tancat
o potser el món sencer
serà un gran riu de fang.

Si pogués triar un poder,
fent cas a l'inconscient,
diria que ho tinc clar:
voldria parar el temps.

En càmera lenta

Faré servir tot l'arsenal
i totes les tropes d'assalt
demanaré tots els favors
i infiltraré tots els agents
i mouré els fils més adequats
i els estratègies més genials
treballaran al meu costat
i mentrestant,
en càmera lenta i amb els ulls brillants,
la gent del públic m'estarà animant.

Faré tot el que calgui,
tot el que estigui al meu abast
fins que ho vegis claríssim
i tot l'esforç hagi comptat
llavors plouran confetis
i hi haurà focs artificials
i ho notaràs de sobte
i somriuràs en càmera lenta
i amb els ulls brillants ens mirarem
i per fi passarà

I ho veig clar
M'ho imagino i ho veig clar
però ja ho faré demà
però ja ho faré demà

Amics dels cirerers

Trencant-nos fèmurs l'un a l'altre
sense fer-ho expressament.
És l'errònia simbiosi
en la que hem entrat de ple.
Tan amor cert que s'encerta
i tan poca conjunció.
Cremen fort les margarides
que eren totes de cartró.

De debò que jo t'estimo
i se que tu a mi també,
prò això ja no és comestible.
Això ja són esbarzers.
Mantenint la compostura.
Recosint els descosits
delineem les noves guies
per no ser desagraïts.

Per poder seguir veient-nos
que això nostre ha estat molt be
i no perdre l'esperança
de ser amics dels cirerers.
Prò seguim trencant-nos fèmurs
sense fer-ho expressament.
És l'errònia simbiosi.
Algun dia n'aprendrem.

Que vingui l'hivern

Sembla mentida
Això no pot durar
És massa bo per ser veritat

Malabarismes
per no mirar avall
però amb tu és tan més fàcil
que ara ja tot "casi" m'és igual

Que vingui l'hivern, estem preparats

Serotonina
i por a parts iguals
No és normal si tot és pla

Sempre m'espanto
quan tot va massa bé
com més amunt m'enlairi
llavors l'hòstia serà molt més gran

Però que vingui l'hivern, estem preparats.

En un somni estrany

En un somni estrany
el món era un lloc millor

Ningú plorava mai d'impotència allà
Tothom tenia una opció
i no hi havia mala fe enlloc
I amb cultura per a tothom
s'havien acabat
els problemes per gènere,
origen o orientació
i ja cadascú podia creure
i estimar i ser o sentir-se el que volgués
i els diners i el poder i la violència
no eren mai l'objectiu enlloc
era preciós.

Col•laborant, no competint
i la natura sagrada
tothom cuidava el seu entorn
i a ningú li tocava
tenir fred, gana o por
i era un món preciós
i era de totes.

I allà les úniques tristeses
eren per la mort i l'amor.
Allà les úniques tristeses
eren per l'amor i la mort.

En un somni estrany
el món era un lloc millor
molt millor.

Tots som molt millors

Tot va molt millor
si estem contents.

Tots estem contents
si ens va millor.

Avui l'únic que vull

Les angoixes
i els nervis mal educats
i les bronques
i les histèries
i tot plegat ja se'n pot anar
a la merda

perquè jo avui
l'únic que vull és mirar el cel
i que tothom em deixi en pau, joder
jo avui l'únic que vull és no fer res
i a la merda

I els imbècils
i la gent que vol molestar
i les enveges
i els prejudicis
i els pesats se'n poden anar
a "tumà" pel sac

perquè jo avui
l'únic que vull és mirar el cel
i que tothom em deixi en pau, joder
jo avui l'únic que vull és no fer res
i a la merda.

Benvingut als Pirineus

Seguir uns ulls fins estimbar-se
Diu que demà plourà
Normes per viure sense normes
Que losers però que guai
A mi se'm conquista així, en pijama
Fem-nos tot Europa en tren
Que jo avui sóc de qui em vulgui
Benvingut als Pirineus

Però ara mateix sóc un divendres
i tu un diumenge és el que vols
Que en realitat busco EL diumenge
però de moment aixeco pols
donant roses de fogueig
que el millor sol és el d'hivern
I amb una sola frase al cap:
"Que diguin el que vulguin,
que si pensem el que diran
segur que no farem mai res"

Entre desig i germanor
Entre volcans i miradors
Entre llençols i apicultors
Entre YouPorn i More Than Words

Benvingut als Pirineus!